

nagekomen op 5/11/13 gja

zaaknummer 2010T108

20 juli 2012

De Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. H.J.P.M. van Berckel-van der Rijken, advocaat
te Breda,

tegen:

(wijlen) **[naam]**,
geboortedatum onbekend, overlijdensdatum onbekend,
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tijdens zijn leven lid van de Broederscongregatie OLV van
Zeven Smarten.

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 24 oktober 2011. Op 28 december 2011 is bij de griffie een inhoudelijke reactie op het klaagschrift ingekomen van mr. J.L.R. Kenens, advocaat van de congregatie.

Op 22 maart 2012 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen en werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur. Namens de Congregatie zijn verschenen [naam] en [naam]. Betrokkenen hebben hun standpunten toegelicht.

2. De klacht

2.1. Na de dood van zijn moeder werd klager op 8-jarige leeftijd geplaatst in [instelling] te [plaats]. Omstreeks 1955 werd klager overgeplaatst naar [instelling] te [plaats]. Daar is klager weggelopen, omdat er sprake was van zeer ernstig geweld jegens hem. Korte tijd later is klager door de politie opgepakt en geplaatst in de Jeugdgevangenis [naam] in [plaats].

In [jeugdgevangenis] werd klager veelvuldig geslagen en kwam hij in aanraking met seksueel misbruik. Een frater nam klager mee naar een kamertje en liet hem een boekje zien met foto's van naakte vrouwen. Klager vond het toen, hij was 14 jaar oud, zeer schokkend om dergelijke

foto's te zien. De frater legde vervolgens zijn hand op het geslachtsdeel van klager. Klager weet echter niet meer hoe deze frater heette.

Weer later is klager overgeplaatst naar [instelling] in [plaats]. Ook daar werd klager geslagen, zij het niet zo veelvuldig als in Jeugdgevangenis. In 1959 was aangeklaagde een paar weken werkzaam in [instelling] vanwege noodopvang. Klager stelt dat aangeklaagde op een avond de kamer van klager binnenkwam en met zijn hand onder de dekens aan het geslachtsdeel van klager voelde. Dit heeft eenmaal plaatsgevonden. Klager heeft het voorval besproken met broeder [naam], die hem het advies gaf om, als het nog eens gebeurde, hard te slaan.

2.2. Klager heeft als gevolg van de gebeurtenissen een angst voor vrouwen ontwikkeld. Hij heeft een minderwaardigheidscomplex, omdat hij moeite heeft met de omgang met vrouwen. Zijn eerste seksuele ervaringen waren voor hem erg beladen.

Inmiddels heeft klager zich onder behandeling gesteld van een psychiater en een psycholoog. Daarnaast tracht klager zijn ervaringen te verwerken door middel van acupunctuur en behandeling door een homeopatisch arts.

2.3. Klager wil gerechtigheid. Hij wil naar buiten brengen wat hem is overkomen. Daarnaast wenst klager in aanmerking te komen voor een schadevergoeding.

3. Het verweer

De Congregatie stelt voorop dat een deel van de klacht van klager heeft plaats gehad op locaties die niet onder verantwoordelijkheid van de Congregatie vallen. De Congregatie kan op dat deel van de klacht dan ook niet in gaan.

Wat betreft de klacht van seksueel misbruik door aangeklaagde stelt de Congregatie zich op het volgende standpunt.

Het misbruik heeft lang geleden plaats gevonden en de aangeklaagde is overleden. Hij kan niet meer gehoord worden.

De Congregatie heeft daarom uitgebreid onderzoek verricht naar de levensloop van aangeklaagde. Uit de archieven blijkt dat aangeklaagde een pionierstype was, die heeft meegeholpen vele jongenstehuizen op te richten. Uit hoofde van zijn pionierschap is aangeklaagde gedurende diverse perioden in verschillende gemeenschappen actief geweest. Ook in [instelling] was aangeklaagde slechts een paar weken actief als overste. Uit de archieven blijkt niets van seksueel misbruik door aangeklaagde. De Congregatie is daarom van mening dat de overplaatsingen van aangeklaagde ook niet vanwege seksueel misbruik geschieden maar vanwege zijn werk.

Samenvattend concludeert de Congregatie dat er geen aanwijzingen zijn gevonden voor een mogelijk seksueel misbruik door aangeklaagde, maar dat er ook geen reden is om aan te nemen dat klager onwaarheid spreekt.

4. De beoordeling

4.1. Van toepassing is de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder: de Procedure). Volgens artikel 2.1 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij een ander onder dwang of in een afhankelijkheidssituatie seksuele handelingen moet uitvoeren of ondergaan, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden, waardoor de geestelijke en/of lichamelijke integriteit wordt geschonden. Onder dwang kan onder meer begrepen worden: fysiek geweld of de dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage.

4.2. De Klachtencommissie stelt voorop dat het ernstige fysieke geweld waaraan klager stelt te zijn blootgesteld, hoe verwerpelijk zij dit fysieke geweld ook acht, niet binnen de reikwijdte van deze procedure valt en dat dit fysieke geweld derhalve niet door de Klachtencommissie kan worden beoordeeld. Dit onderdeel van de klacht dient niet-ontvankelijk te worden verklaard.

4.3. Niet ter discussie staat dat de overige door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 2,1 van de Procedure.

4.4. Nu klager zich de naam van de frater op Jeugdgevangenis niet meer kan herinneren, kan de klacht op dat onderdeel evenmin inhoudelijk door de Klachtencommissie worden beoordeeld. Deze klacht dient ook niet-ontvankelijk te worden verklaard.

4.5. Ten aanzien van de klacht tegen aangeklaagde overweegt de Klachtencommissie dat bij de beoordeling van een klacht voor de Klachtencommissie uitgangspunt is dat zij niet uitsluitend kan afgaan op de verklaring van één klager. Het is een elementair rechtsbeginsel dat iemand niet wordt veroordeeld op grond van één enkele verklaring. Dit elementaire rechtsbeginsel moet ook in deze procedure in acht worden genomen.

4.6. De verklaring van klager is op de Klachtencommissie oprecht overgekomen. In de thans voorliggende zaak zijn echter geen feiten of omstandigheden aan het licht gekomen die de verklaring van klager ondersteunen. In de door klager nagezonden verklaring van zijn homeopatisch arts, [naam], is vermeld dat “broeders en paters misbruik van hem hebben gemaakt door hem seksueel te betasten”. Deze verklaring acht de Klachtencommissie onvoldoende concreet om als steunbewijs te kunnen dienen en berust ook enkel op een verklaring van klager zelf.

4.7. Gelet op bovenstaande overwegingen heeft de Klachtencommissie moeten vaststellen dat voor de feiten die klager heeft gesteld onvoldoende bewijs is gevonden, zodat de klacht niet gegrond kan worden verklaard, waarmee overigens bepaald niet gezegd wil zijn dat de door klager gestelde feiten niet waar zijn. Mochten er in de toekomst nieuwe steunbewijs aan het licht komen staat het klager uiteraard vrij herziening te vragen

5. Het advies

De Klachtencommissie verklaart de klacht niet-ontvankelijk, voor zover de klacht zich richt tegen het fysieke geweld waaraan klager is blootgesteld alsmede voor zover de klacht zich richt tegen de onbekende frater op Jeugdgevangenis.

De Klachtencommissie adviseert de Overste van de Broederscongregatie van OLV van Zeven Smarten de klacht tegen aangeklaagde ongegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 20 juli 2012 door mr. B.F. de Poorter, voorzitter, drs. J.L.H.H. Kunnen en drs. Th.M. Bronzwaer, leden, bijgestaan door mr. C.A. Murray, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Op grond van art. 16.4 van de Procedure¹ wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de advocaat van de Broederscongregatie OLV van Zeven Smarten en aan klager verzonden.

Op grond van art. 18.1 van de Procedure stelt de Overste binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies heeft genomen.

Op grond van art. 18.2 van de Procedure geeft de Overste daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van art. 18.3 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de Overste.

---

¹ Indien nieuwe procedure: artikel 18.5